

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

TC

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε΄

Ο ΤΑΝ ο βασιλεύς Γεώργιος Ε΄ ανέθηκε στο θρόνο της Αγγλίας, στις 6 Μαΐου του 1910, είχε ν' αντιμετωπίσει ένα έργο, μπροστά στο οποίο θα τρόμαζε κι' ο πιο τολμηρός άνθρωπος. Κι' αυτό, γιατί είχε διαδεχτεί στο θρόνο το «δημοφιλέστερο άνθρωπο της Εύρωπης»—όπως είχε ονομαστί ο πατέρας του βασιλεύς Έδουάρδος Ζ΄. Αλλά, ο βασιλεύς Γεώργιος φάνηκε τόσο αντίξιος της υψηλής αποστολής του, τόσο στην ειρήνη όσο και στον πόλεμο, ώστε ασφαλώς οι μεταγενέστεροι θα τον θαυμάζουν ακόμα περισσότερο κι' απ' αυτόν το βασιλέα Έδουάρδο ακόμα.

Ο βασιλεύς Γεώργιος, κατά την άνοδό του στο θρόνο, είχε ένα μεγάλο πλεονέκτημα, το οποίο έστερούντο οι προκάτοχοί του. Ήταν η θαυμάσια γνώσις της καταστάσεως των άπεράντων Βρετανικών Κήσεων. Τη γνώσι αυτή την απέκτησε μόνος του, ταξιδεύοντας επί τριάντα σχεδόν χρόνια, τον καιρό που υπηρετούσε ως αξιωματικός στο Βασιλικό Ναυτικό, και κατά τη διάρκεια της περιόδου που έκανε στις αρχές του 1900, μαζί με την βασίλισσα—όταν ήταν ακόμα δούκ και δούκισσα της Καρνούαλης και της Ύορκης—στην Αυστραλία, τη Νέα Ζηλανδία, τη Νότιο Αφρική και τον Καναδά με το πλοίο «Όρφ». Έτσι ήρθε σε στενή έπαφή με τα εκατομμύρια των μελλοντικών υπηκόων του, με τις διάφορες φυλές των Ιθαγενών και μ' όλες τις τάξεις του λαού του.

Μά και πάλι δεν ήταν εύχαριτωμένος, γιατί δεν ήξερε ακόμα τον κυρίως Άγγλικό λαό, τους κατοίκους δηλαδή της Αγγλίας, της Ουαλτίας, της Σκωτίας και της Ίρλανδίας. Γι' αυτό θέλησε να έπικοινωνήσει και με τους υπηκόουστου αυτούς, συμπληρώνοντας έτσι το πρόγραμμα το οποίο είχε προσχεδιάσει πολύ προτού ανέβη στο θρόνο. Και το πρόγραμμά του αυτό το ακολούθησε σταθερά σ' όλο το διάστημα της βασιλείας του.

Άμέσως λοιπόν μετά την άναρρησί του στο θρόνο, μόλις πέρασε το καθιερωμένο πένθος για το θάνατο του βασιλέως Έδουάρδου, ο βασιλεύς Γεώργιος ξεκίνησε για μια έκτεταμένη περιόδευση στα κυριώτερα κέντρα της Ίρλανδίας, Ουαλτίας και Σκωτίας. Στη περιόδειά του τον συνόδευαν ή βασίλισσα, ή πρίγκηψ της Ουαλτίας κ' ή πρίγκηπισσα κόρη τους, ή οποία ήταν τότε μια χαριτωμένη, δόξααθη κοπέλλα δεκαεσσάρων χρόνων.

Άληθινά αποθεωτική ήταν η ύποδοχή που γινόταν στους βασιλείς σ' όλα τα μέρη από τα οποία

(Ο βασιλεύς, έ άνθρωπος, έ σύζυγος, ή ης, έ πολιτικός, έ κληρικός, έ σπέρμα

περιοδούσαν. Κι' όπως έλεγε συχνά ο θόρμητος αυτός ένθουσιασμός του λαού πόφασί του να θυσιάση δλόκληρη τη ζωή του για το καλό και την ευημερία της

Μά και πάλι δεν ικανοποιήθηκε με του με το λαό του: Το σχέδιό του ήταν και πολύ θαυμάσια την άπεράντη αυτοκρατορία που είχε τοποθετήσει ή Θεία Ί ήταν να έπισκεφθή τις Ίνδιες κ' εκεί τωρ, ανάμεσα στα εκατομμύρια των δεσχευμάτων των κατοίκων τους. Η εθιμική με μια φλόγα ένθουσιασμού—σ' δλόκληρη φλόγα αυτή έγινε ζωρρότερη ακόμα, βασιλεύς-αυτοκράτωρ είχε όρισει ως Ιθαγενών πρίγκηπων των Ίνδιών και τιμραόλων του λαού των Άποικιών, ή πάλι του Ντέλχι, εκεί όπου τα Βρεζώ με τους πιστούς υπηκόους την Ίνι έπασατατημένα πλήθη, τα όποια είχαν—έπως πιστευαν—φρούριο των αρχαίων τώρων.

Το σχέδιο αυτό του Γεωργίου ήταν, Μπάφουρ «ή πιο πολιτική πράξις πο

Ο Βασιλεύς Γεώργιος Ε΄ της Αγγλίας

πόσο ακρίβης ήταν η εκτίμησις του ανθρώπου αυτού, ό όποιος λόγω της απειλής επαφής του με τον βασιλέα Γεώργιο, ασφαλώς τον γνώριζε καλύτερα από κάθε άλλον.

Σήμερα ό βασιλεύς όμολογεί ότι χρωστάει πολλά στην αυστρά πειθαρχία και στην σκληραγωγία, στην όποια υπεβλήθη όταν ύπηρετούσε στο ναυτικό. Και σήμερα ακόμα που πλησιάζει τα έβδομητάνα χρόνια του, ό βασιλεύς έχει καθωρισμένη έκ των προτέρων κάθε ώρα, κάθε στιγμή μπορεί να πη κανείς της ημέρας του. Σηκώνεται πολύ πρωί και άρχίζει να εργάζεται, σε ώρα που οι περισσότεροι έμποροι και υπάλληλοι δεν έχουν φτάσει ακόμα στα γραφεία τους.

Η πρώτη φροντίδα του είναι να έπιβερωθή στα έγγραφα έφθασαν στο γραφείο του από τη στιγμή που εκείνος άπεσώρθη για ν' άναπαυθή τό προηγούμενο θράδυ. Στο μεταξύ, οι γραμματείς του ξεχωρίζουν τό πρώινό ταχυδρομείο. Τό διαίρουν σε τρία μέρη. Τού παρουσιάζουν πρώτα τία σπουδαιότερα γράματα, εκείνα που πρέπει να τά εξετάσει ό ίδιος. Τό δεύτερο μέρος της άλληλογραφίας, διαβάζεται και ταξινομείται με τίς σχετικές σημειώσεις από τούς υπάλληλους και ό βασιλεύς λαβαίνει γνώσιν αυτών στο διάστημα της ημέρας. Τό τρίτο μέρος κανονίζεται από τη γραμματεία. Η εργασία αυτή λειτουργεί άνελλιπώς, κάθε μέρα, σαν καμμία καλοαδωμένη μηχανή. Τό σύστημα αυτό θοηθεί πολύ τον βασιλέα στη παρακολούθησιν των συμφερόντων των υπηκόων του.

Τό κυριώτερο χαρακτηριστικό του βασιλέως είναι ότι κάθε εργασία την όποια άναλαμβάνει στο διάστημα της ημέρας, πρέπει να την τελειώσει ως τό θράδυ. Πόσες φορές δεν έτυχε, έπειτ' από μία κοπιαστική μέρα εργασίας ό βασιλεύς, φορώτας τον κοιτώναι του, να συνεχισι σε προχωρημένη ώρα της νύχτας εργασίες που δεν κατώρθωσε ν' άποτελειώσει.

Στό διάστημα της βασιλείας του με τούς κατά καιρούς πρωθυπουργούς του υπήρξαν πάντοτε άρμονικές και φιλικές. Δεν συνέβαινε τό ίδιο με τη βασίλισσα Βικτωρία, η όποια συχνά θριασκόταν σε αντίθεσι με τούς ύπουργούς της και της όποιας ήταν γνώστη ή αντίπαθεία για τον Γλάδστων. 'Αλλά κι ό 'Εδουάρδος Ζ' είχε προτιμήσεις για μερικούς από τούς συμβούλους του. Ό βασιλεύς Γεώργιος όπως τον χαρακτήρισαν είναι—έναν τέλειος συνταγματικός μονάρχης από την άρχή ως τό τέλος. Οι πέντε πρωθυπουργοί τούς όποιους είχε στο διάστημα της βασιλείας του, ήταν οι κ. κ.

Ασκούιθ, Λόυθ Τζώρτζ, Μπόναρ Λό, Στάνλεϋ Μπόλντουϊν και ό Ράμσεϋ Μάκ Ντόναλντ. Πολιτικός και άτομικός η πεντάς αυτή διέφερε σημαντικά μεταξ' της όλαις όμως όμολογούν ότι ό βασιλεύς τούς δεχόταν και συζητούσε έκ ίσου φιλικά με όλους τούς. "Ήταν πάντοτε πρόθυμος κι' έτοιμος να τούς δεχθή σε κάθε πολιτική κρίσι, χωρίς να σκεπθθί ποτέ τη δική του άόμοικη διάθεσι.

Την πρώτη φορά που σχηματίστηκε

'Εργατική Κυβέρνησις, ό κόσμος άναρωτιόταν με περιέργεια τί όποιοθι θα της έκανε ό βασιλεύς. Λένε μάλιστα πως ό πρωθυπουργός Μάκ Ντόναλντ πήγε με κάποιο διαταγμα να παρουσιασθί στον βασιλέα. Μολαταύτα, ό Γεώργιος, αντίλαμβόμενος ότι μία νέα δύναμις είχε επικρατήσει στον πολιτικό κόσμο, δέχτηκε με περισσότερη εύμένεια παρά ποτέ τό νέο ύπουργείο. "Έκανε τά δυνατά του για να εύκολύνη τη θέσι των ύπουργών και ν' άποδείξει την συμπάθειά του σ' αυτούς που είχαν κληθή να διευθύνουν τις ύποθέσεις της χώρας. 'Αλλά κι η θέσις του βασιλέως ήταν έξαιρετικά λεπτή απέναντί τούς και μονάχα η πολιτική δεξιότης του τον θώθησε στη δύσκολη αυτή περίστασι κι' άπέδειξε στη χώρα του πως, όπαιδιδήποτε πολιτική μερίς κι' άν θριασκόταν στην άρχή, αυτός θα διατηρούσε άκεράτα τη συνταγματική του θέσι και την ισχύ του, χωρίς να κάνη ούτε την ελαχιστή παραχώρησι πέραν τού προσχεδιασμένου προγράμματός του τούς κυβερνώντας.

'Αλλά κι' άλλες φορές, ό βασιλεύς θρώθηκε σε κρίσιμες στιγμές, όπως έξαφνα όταν επαναστάθηκε η 'Ιρλανδία. "Έκανε τότε ότι μπορούσε. Τόση ήταν μάλιστα η ψυχική άγωνία του, ώστε οι συγγενείς του φοβήθηκαν μήπως άρρωστήσει. Θέλοντας με κάθε τρόπο ν' άποσπώρηταν έναν έμφυλο πόλεμο, ό βασιλεύς πήρε μία τολμηρή άπόφασι. Συνέκάλεσε σε συμβούλιό τούς άρχηγούς της 'Αντιπολιτεύσεως—πρώτα πρωτοφανές στο πολιτικά χρονικά της 'Αγγλίας. Κατά τό συμβούλιό αυτό, χωρίς να έκφραση τη δική του γνώμη, συνέσπασε τούς συγκεντρωμένους άρχηγούς να συσχεφώσιν και να θρούν μία λύσι, η όποια να συντελέσει στην ειρήνευσι της κοινής πατρίδος των."

Πολύ γρήγορα όμως, ό βασιλεύς είχε ν' άντιμετωπίσει μια σοβαρώτερη δοκιμασία: τον Παγκόσμιο Πόλεμο. "Ως τότε, ελάχιστοι ήταν εκείνοι ό όποιοι γνώριζαν ποιά ήταν η πραγματική άξια του βασιλέως. Ό τώος Κάιζερ, ό όποιος άλλωστε ζήλευσε τρομερά και φοβόταν τον θείο του, βασίλεα 'Εδουάρδο για τον ένεργόν ρόλο που έπαιζε στις Εύρωπαϊκές ύπεβίσεις, περιφρονούσε φανερά τον βασιλέα Γεώργιο και φερόταν απέναντί του με ύφος συγκαταβατικό, γιατί τον θεωρούσε άνάξιο να κατέχη την ύψηλή θέσι, στην όποια η Μίρρα τον είχε προορίσει.

Ό βασιλεύς Γεώργιος ήταν από τούς πρώτους που άντελήφθησαν πως ήταν πιθανότατο να ξεσπάση από στιγμή σε στιγμή μία ένσπλη σύρραξις με τη Γερμανία. Με τη πρόβλεψι αυτή ζητούσε πληροφορίες για τίς μαχητικές δυνάμεις της χώρας του. Πρωθυπουργός ήταν τότε ό κ. "Ασκούιθ, ό όποιος δεν πίστευε σ' έναν ένδεχόμενο πόλεμο κι' έτσι ό βασιλεύς δεν μπορούσε να συζητήση φανερά με την κυβέρνησι του για τό ζήτημα αυτό, που τόσο τον άπασχολούσε. Ζήτησε όμως τη γνώμη άλλων σημανόντων προσώπων. Τον 'Ιούνιο και 'Ιούλιο του 1914, τόσο σχηματισμένη ήταν πειά η πεποίθησις του αυτή, ώστε μελέτησε επίσταμένως όλες τίς συνθήκες, η όποιες έξασφάλιζαν την άνεξαρτήσια του Βελγίου. Και τό συμπέρασμα της μελέτης αυτής ήταν ό-

Η Βασίλισσα της 'Αγγλίας Μαίρη

τι η παραβίαση του Βελγικού εδάφους από τους Γερμανούς θα είχε ως άμεσον αποτέλεσμα τον πόλεμο. Κι' η τιμή του απαιτούσε—τόσο η έθνική, όσο και η προσωπική—να επέμβη. Έτσι, όταν την παραμονή της κηρύξεως του πολέμου από την 'Αγγλία, ο Πρωθυπουργός παρουσιάστηκε στον βασιλέα κι' άρχισε να του εξηγεί τους λόγους της απόφασεως της Κυβερνήσεως να κηρύξη τον πόλεμο, εκείνος τον διέκοψε, λέγοντάς του ότι η έξηγησίς ήταν περιττές, γιατί κι' αυτός είχε τη γνώμη πως δεν υπήρχε άλλη λύσις.

Από την πρώτη στιγμή, ο βασιλεύς άντελήφθη ότι για να βγη ή 'Αγγλία νικήτρια, έπρεπε να προσφέρει όλες τις δυνάμεις της και να κάνει κάθε θυσία. Πρώτος αυτός έδωσε το παρράδειγμα: 'Η βασιλική οικογένεια περιώρισε την κατοικία της σ' ένα μονάχα διαμέρισμα των 'Ανακτόρων και το υπόλοιπο έμεινε κλειστό. 'Επίσης περιώρισαν το προσωπικό τους εις το ελάχιστον. 'Υπεδείχθη σ' όσους υπαλλήλους της αώλης ήσαν μάχιμοι, ότι έπρεπε να φύγουν για το μέτωπο κι' ο βασιλεύς τους υποσχέθηκε ότι ετό διάστημα της άπουσίας των, το Κράτος θα φροντίζε για τις οικογένειές τους κι' ότι στην έπιστροφή τους θα διοριζόντουσαν πάλι στις πρώτες θέσεις τους.

Συγχρόνως, με την πρόβλεψη ότι πιθανόν ο πόλεμος θα παρετίετο κι' επομένως έπρεπε να λάβουν πρόνοια για την έπαρκεία των τροφίμων, ο βασιλεύς διάταξε ν' άπλοποιηθούν τα γεύματα στο παλάτι και να γίνει άυστηρότατη οικονομία. 'Επίσης διάταξε να μετατρέψουν ένα μεγάλο μέρος των θαυμασιών κήπων των ανακτόρων σε λαχανόκηπο.

'Αν μπορούσε, ο βασιλεύς θα πήγαινε να τεθή επί κεφαλής των στρατευμάτων του. Ζήλευε μάλιστα τον Κάιζερ, γιατί εκείνος βρισκόταν τόσο κοντά στη γραμμή του πυρός. Μά όπως έλεγε ο ίδιος, δεν ήξερε πολλά πράγματα από στρατηγική τέχνη και πολεμική τακτική.

Σ' όλο το διάστημα του πολέμου, η πεποίθσις του βασιλεύς στάθηκε ακλόνητη για την τελειωτική νίκη των Συμμάχων.

—Θά κινήσουμε — επαναλάμβανε τακτικά — περιμένετε και θά δΐτε!

Κι' η πεποίθσις αυτή του βασιλέως ήταν μία ενθάρρσις για όλους.

'Αν ο βασιλεύς δεν μπόρεσε να λάβη ενεργόν μέρος στον πόλεμο, ώστόσο έκανε τακτικές επισκέψεις στο στόλα και στα στρατεύματα. 'Όταν εξέφρασε για πρώτη φορά την έπιθυμία του να έπισκεφθί το μέτωπο, ένας από τους ύπουργούς παρατήρησε ότι ή Α. Μεγαλειότης δεν έπρεπε να έκτεθη σέ πιθανόν κίνδυνο.

—'Υπάρχουν χιλιάδες αυτή τη στιγμή—απήντησε ο βασιλεύς άποφασιστικά—οι όποιοι μ' άνομοισμο έκτίθενται σέ βέβαιο κίνδυνο, γιατί λοιπόν να μΐν τΐνος; εΐγώ ;

Σήμερα, δεκαεπτά χρόνια μετά τον πόλεμο, ο Βρετανικός λαός βρισκείται σέ στενή επαφή με το βασιλέα του, ο όποιος δικαίως μπορεί να άνομασθί «Πάτερας του λαού».

'Η άφοσίωσις του λαού προς τον 'Ανακτα φάνηκε στο διάστημα της μακρας άσθενείας του, το 1928. Σιωπηλά, από το πρωί ως άργα τη νύχτα, τα πλήρη περιμεναν μ' άγωνία μπροστά στο παλάτι, για να μάθουν τα τελευταία Ιατρικά άνακωινωθένια. Κι' όταν τέλος μετά έβδομάδες δλόκληρες, ο κόσμος πλήρο φορήθηκε ότι ο λατρευτός βασιλεύς του βρισκόταν πάλι στο στάδιο της αναρώσεως, από τη μία άκρη στην άλλη της αυτοκρατορίας βγήκε ένας άπέραντος στενωμός άνακουφισέων, σάν να άνέτειλε ένας λαμπρός ήλιος και σκόρπισε τη βαρεία όμίχλη που πίεζε την ψυχή του λαού.

Στο διάστημα της άσθενείας και της μακρας αναρώσεως του συζύγου της, η βασίλισσα κι' ο πριγκιπή της Ουαλλίας διεχειρίζοντο τ'ς ύποθέσεις του Κράτους.

Μολονόμ ή έργασία κι' η έπιπονη άσθενεία του κλόνησαν την υγεία του βασιλέως, ώστόσο εκείνος εξακολουθεί να έργάζεται πάντοτε με την ίδια άδραστηριότητα. Κι' όλοι άπορούν πως άντέχει στην πολύωρη έργασία και στις άτέλειωτες οημοσίεσις ύποχρώσεως του. Κι' όταν ταξειδεύη άκόμα ή όταν βρισκείται στα άνακτα του Ουίνδσορ, του Σάντριγγχ ή του Μπαλιόραλ, η ύποθέσεις του Κράτους τον άπασχολούν.

Διηγούνται πως πριν από δύο χρόνια κάποιος ύπερβολικά πρόθυμος άξιωματικός της άκολουθίας του, θέλησε κάποιον βράδυ ν' άλλάξη τον κατάκοπο βασιλέα από μιά έργασία που μπορούσε ν' αναβληθί, και δεν του υπέβαλε κανένα έγγραφο δευτερευούσης σημασίας, παρά μονάχα την έπομένη. Ο βασιλεύς, όταν είδε ότι το έγγραφο έπρεπε κανονικά να είχε φθάση στα χέρια του από την προηγουμένη βραδυά, ζήτησε έξηγησίς για την καθυστέρηση αυτή. 'Όταν λοιπόν, ο άξιωματικός άμολόγησε ότι θεληματικά του είχε κρατήσει για να μη κουράση τον βασιλέα για ένα άσημαντο έγγραφο, ο βασιλεύς του έκανε δριμύτατες έπιπλήξεις και θά τον απέλυε από τη θέσι του άν δεν λάθαινε τ'ς δυνεις του την πολυετή ύπηρεσία του και την άπεριόριστη άφοσίωσί του.

Κάποιος ρώτησε κάποτε τον βασιλέα πως κατορθώνει κι' άντέχει σε τόσο έργασία.

—'Ό,τι είμαι—άπάντησε ο βασιλεύς—κι' ότι έκανα ως σήμερα, το όφειλα στην βασίλισσα. Σ' αυτήν χρωστώ περισσότερο

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, το «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομην εις τους άναγνώστας των σειράς περιφήμων άριστοϋργημάτων της ξένης φιλολογίας. Τα πρώτα βιβλία, τα όποια διανέμονται ήδη στους άναγνώστας των περιοδικών μας, εινε το ύπεροχον αισθηματικόν άριστοϋργημα του ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και το άριστοϋργημα του ρωμαντισμο

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιο

'Επίσης άρχισε ή διανομή του άριστοϋργήματος του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ"

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιήσει, για ν' άποκτήσετε τα άριστοϋργήματά μας, πρέπει ν' άποκτίετε από το «Μπουκέτο» ή την «Οικογένεια» 4 εκ των δημοσιευομένων εις την 3ην σελίδα του έξωφύλλου δελτίων και να τα φέρετε εις τα Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

'Ετσι, μ' ένα ελάχιστον ποσόν, με το έν πέμπτον της τιμής του βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, εκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τα «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως άνωμασθησαν τα έργα που σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταίς έπαρχίαις άναγνώσται μας θα προσκομίζουν τα 4 δελτία και τας 8 δραχμάς εις τα 'Υποπαρακτορεία των 'Εφημερίδων και θα λαμβάνουν τα βιβλία των.

Περί τα τέλη Μαΐου θα κυκλοφορήση ή

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Του ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

'Επίσης έτοιμάζονται το αισθηματικό άριστοϋργημα του ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,"

Και άλλα έρωτικά άριστοϋργήματα.

'Η εοκαίρια δηλαδή εινε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τω 'Εξωτερικώ άναγνώσται των περιοδικών μας σέβει να στέλνουν, μαζί με τα δελτία και τας 8 δραχμάς, και τα έξοδα άποστολής των βιβλίων, και τούτο, διότι θά ήτο λαν έπιζημία διά το Γραφείον μας μία ταυτή έπιβάρυνσις. Εις τας πόλεις του 'Εξωτερικού όπου ύπάρχουν 'Υποπαρακτορεία του Κεντρού Παρακτορείου 'Αθηνών, οι άναγνώσται μας θά παραλαμβάνουν τα βιβλία των από τους κ. κ. ύποπαρακτορας.

Τα δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα του έξωφύλλου.

άπ' όσα μπορώ να πώ ή και να φανταστώ άκόμα!

'Η Α. Α. Μ. Μ. οι βασιλεις της 'Αγγλίας άποτελούν το πιο άρμονικό, το πιο ιδεώδες συζυγικό ευγάρι. 'Η συμβίωσις τους εινε άπλότως εύτυχης. Μαζύ αντιμετώπισαν τις μπόρες και τον ήλιο της εύτυχίας.

'Ο βασιλεύς Γεώργιος ένδιαφέρεται και παρακολουθεί όλα τα σπόρ. 'Ο ίδιος εινε λαμπρός κυνηγός.

Το κυνήγι, ή ίπποδρομίες και τα ταξιδάκια με το γιώτ του «Βρεττανία», εινε τ' αγαπημένα σπόρ του βασιλέως. Δυστυχώς η άπειρες άεγοχίες του, περιορίζουν πολύ την άπόλαυσι του να ταξειδεύη, κι' σφαλώς ή πιο εύτυχιωμένης ήμέρες του χρόνου για τον βασιλέα, εινε ή λιγοστής ήμέρες του Αύγουστου—μόλις μία βδομάδα—κατά τις όποιες, περιπλέει τις 'Αγγλικές άκτες με την δόλευκη και χροσά «Βρεττανία» του.

'Ο άλλοτε Πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών Γούντρο Ουίλσον, έδωσε ίσως τον καλύτερο όρισμό για τη δημοτικότητα του βασιλέως Γεωργίου, λέγοντας γι' αυτόν:

—'Αν ο βασιλεύς Γεώργιος εινε τόσο δημοφιλής, αυτό όφειλεται στο ότι ο ίδιος ο βασιλεύς εινε ολομύχως ένας γνήσιος Βρετανός!